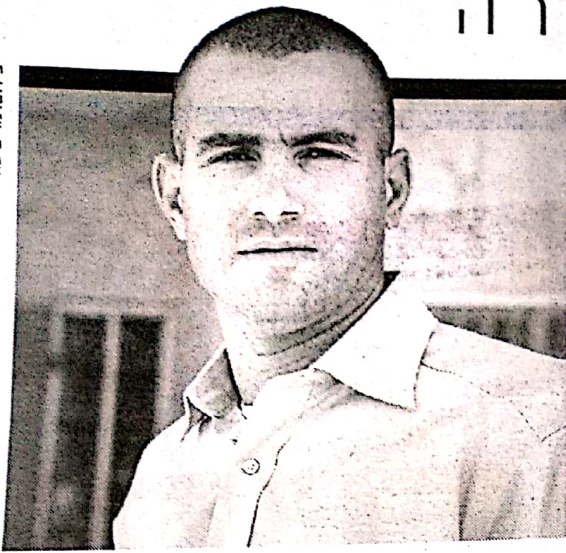

צילום: מרים צחי

מכוון גבוה

איברהים נסאסרה היה יכול להסתפק בעסקיו המצליחים, אך המציאות בחברה הבדואית דוחפת אותו לפעול למען המגזר

אלישיב רייכנר

אף שהפסיד בסיבוב השני של הבחירות המקומיות את תפקיד ראש מועצת לקיה, היוזם החברתי והכלכלי איברהים נסאסרה הוא עדיין אחת ההבטחות הגדולות של המגזר הברדואי וגם של החברה הישראלית. בגיל 37 נסאסרה כבר הספיק לרשום לא מעט הישגים בקידום תעסוקת נשים, בקידום החינוך במגזר הברדואי ובהקמת מיזמים חברתיים וכלכליים פורצי דרך.

נסאסרה נולד למשפחה עם 32 בנים ובנות. כשסיים את לימודי התיכון שלו בלקיה, הוריו, שלא ידעו קרוא וכתוב בעברית, התעקשו שילך ללמוד חינוך. הוא למד הוראת חינוך גופני במכללת קיי והחל לעבוד כמורה לספורט בבתי ספר ברהט ובחורה, אך אחרי כשנה החליט לפנות לכיוון אחר. לאחיו הגדולים היה אז עסק קטן של שלוש מכוניות טרנזיט שהסיעו אנשים מלקיה לבאר-שבע. איברהים החל לעבוד כנהג בעסק, אבל אחרי זמן קצר התחיל לחשוב בגדול. הבחור בן ה-21 הצליח לשכנע את אחיו הגדולים לייסד חברת הסעות. ההתחלה הייתה בשנת 2001, במשרד קטנטן של עשרה מטרים רבועים בשכונה ג' בבאר-שבע. היום מחזיקה חברת "מטיילי להב" 120 אוטובוסים ורכבי הסעות נוספים, ומעסיקה יותר ממאתיים עובדים. נסאסרה לא הסתפק בחברת הסעות. ב-2008 הקים את 'להב טורס', חברת תיירות שמתמחה בתיירות פנים וחוץ, בעיקר בעבור המגזר הברדואי. היזמות של נסאסרה לא נעצרה בתחום ההסעות והתיירות. במסגרת סיורו במוסדות לימוד במגזר הברדואי, הוא גילה שתלמידי מערכת החינוך אינם אוהבים את האוכל המוגש להם במיזם ההזנה בבתי הספר וזורקים את החמגשיות לאשפה. נסאסרה החליט להציב אלטרנטיבה ולפני חמש שנים הקים בעיר רהט את 'ארמונות הנגב', חברת קייטרינג שמטרתה לעודד כלכלה מקומית, לספק לתלמידים אוכל חם ומוכר, ולייצר תעסוקה הוגנת לנשים. מפעל הקייטרינג החדש שלו מעסיק היום כמאה נשים ברואיות, ומספק מדי יום כ-30 אלף מגות מזון לבתי ספר ולגני ילדים בערים וביישובים הברדואיים באזור.

נסאסרה יכול היה להסתפק בניהול עסקיו המצליחים, אך המציאות בלקיה לא הניחה לו ולחבריו מהעירייה לעשות לביתם. נמאס להם משלטון החמולות, מרפואי ההצבעה המשפחתיים וממערכות החינוך הלא מפותחות, והם החליטו לגלות אחריות. חודשיים וחצי בלבד לפני הבחירות המוניציפליות של 2013 הוא הקים עם חברים

רשימה למועצת לקיה, ונבחר מטעמה לכהן כחבר מועצה וכמחזיק תיק החינוך. אחד המאבקים שניהל היה לפתיחת המתנ"ס. יותר משישה מיליון שקלים הושקעו במתנ"ס החדש, אבל התושבים לא יכלו ליהנות משירותיו במשך חמש שנים רק מפני שראש המועצה באותה תקופה לא היה מרוצה מזהותו של האדם שזכה במכרז לניהול המתנ"ס. המאבק לפתיחת המקום היה אחד הדגלים שהניפה המפלגה של נסאסרה וחבריו, וכחצי שנה לאחר הבחירות נפתח סוף סוף המתנ"ס, לאחר שיפוץ.

היעד הבא של נסאסרה היה תחום החינוך. כמי שהשלים לימודים לתואר ראשון בחינוך ותואר שני במדיניות ציבורית, הוא החליט לפעול לקידום ההשכלה הגבוהה במגזר. נסאסרה היה מוראג מכך שפחות משליש מהנוער הברדואי זכאי לבגרות, פחות מ-2% מהתלמידים הברדואים לומדים 5 יחידות במתמטיקה, פחות מ-4% מהתלמידים הברדואים לומדים 5 יחידות אנגלית, ושמתוך 4,500 צעירים ברואים שמסיימים מדי שנה את לימודי התיכון – רק 500 נכנסים לעולם האקדמי.

לפני שלוש שנים הוא הקים בבאר-שבע את 'מרכז תמר', שמטרתו לתגבר תלמידי ברואים במקצועות המדעים ובאנגלית ולחשוף בפניהם את העולם האקדמי. המרכז מכשיר קבוצה מובחרת של תלמידי תיכון מכל היישובים הברדואיים, ומסייע להם להצליח בבחינות הבגרות ולהשתלב בלימודים אקדמיים ובשוק העבודה. כ-400 תלמידים מכיתות ט"ב מגיעים למפגשי למידה שבועיים של 6 שעות בכל יום שישי, ול'מרתונים' בחופשות. חוץ מהכשרת התלמידים במקצועות המדעים והגדלת מספר הניגשים והזכאים לבגרות במקצועות הללו, תוכנית התגבור נועדה גם להפחית חרדות של תלמידים מהמקצועות המדעיים ומהשפה האנגלית, לפתח את הסקרנות האינטלקטואלית שלהם ולהגביר את ביטחונם העצמי. מעבר לשיעורים, התלמידים נפגשים עם אקדמאים בני המגזר, המעודדים אותם להשקיע בלימודיהם ומציבים להם מודלים לחיקוי.

נסאסרה נשוי ואב לארבעה ילדים. כמנהל כמה חברות עסקיות עם מחזור של מיליוני שקלים בשנה, הוא היה יכול להרשות לעצמו לגור ביישוב מבוסס יותר מלקיה, אבל הוא מאמין שגם האנשים המבוססים בחברה הברדואית צריכים להישאר ביישובים שבהם גדלו, כדי לקבל אחריות ולשנות את המציאות סביבם.